СВОБОДА
LIBERTY

ЧАСОПИСЬ ДЛЯ РУСКОГО НАРОДА ВЪ АМЕРИЦѢ И ОРГАНЪ „РУСКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА".

Рôкъ IV. | Шамокінъ, Па. Четвергъ 21-го Мая 1896. | Число 21.

Календарь.

Май.		
21	Ч.	Перенес. мощ. Николая
22	П.	Симеона Зилота ап.
23	С.	Методія еп. (Задушна суб.)
24	Н.	СОШЕСТВ. св. ДУХА. Епифаны.
25	П.	ПР. ТРОЙЦѢ. Гликерiи
26	В.	Исидора муч.
27	С.	Пахомія Великого

Змѣстъ.

Шамокінъ 21. мая.

УВАГИ ПЕРЕДЪ КОНВЕНЦІЕЮ „СОЮЗА"

Чест. дописуватель „Свободы" розбиравшій въ 19. числѣ „Свободы" 10 первшихъ параграфôвъ статута „Союза" таки пропустивъ ще пару досыть важныхъ рѣчей. Дотеперѣшній статутъ Р. Н. С. каже лишь загально о смерти члена, або его жѣнки, а не звертае зовсѣмъ уваги на се, що смерть може бути зъ двоякихъ причинъ. Або зъ причины умершого, або зъ другихъ посторонныхъ, независимыхъ зовсѣмъ вôдъ него. Рѣчь треба-бы также взяти пôдъ увагу, и рѣшити, чи за чоловѣка споводувавшого свою смерть власноволно, мае выплачуватись посмертне, чи нѣ, евентуально въ якôй сумѣ? Кромѣ того варто бы зазначити, котрѝ роды смерти уважають ся споводоваными власновôльно.

Дальше варто-бы ся застановити надъ тымъ, чи чоловѣкови котрому умре жѣнка въ краю мае́сь також выплачувати $250 чи менче. Ставлю пытане тое тому, що думаю, що чоловѣкови женатому, що мае жѣнку въ краю, зъ смерти жѣнки шкоды такои великои нема, якъ тому, що тутъ мае жѣнку. Чоловѣкъ що мавъ тутъ жѣнку, мавъ звычайно будинярôвъ, изъ чого и зыскъ бувъ якій такій, а зъ смертію жѣнки се устае и вôнъ або мусить самъ ити, неразъ и зъ дѣтми на бордъ, або женити ся другій разъ. А всьо то коштуе грошѣ, котрѝ треба мати заразъ. Такъ само и на похоронъ пару центôвъ розôйде ся. Однымъ словомъ чоловѣкъ той потрѣбуе помочи и она ему належить ся. Але чоловѣкъ, що мае жѣнку въ краю, не мае тôлько выдаткôвъ нѣ на похоронъ, нѣ на другѝ рѣчи, що той тутъ. Кромѣ того чоловѣкъ такій все готовый до подорожи, що день збираесь ити до краю и есть обава, що доставши грошѣ за помершу жѣнку, верне до краю, чимъ наводить касу „Союза" на втрату. Въ виду того я предкладавъ-бы, щобы посмертне за жѣнки жиючѝ въ краю платити менче.

Що непредвиженѝ выпадки понятіе широке и не ясне, рѣчь певна. Длятого треба-бы понятіе то трохи понятнѣйшимъ зробити и сказати такъ: за втрату одного ока членъ достане тôлько и тôлько, за втрату двохъ тôлько, за руку, ногу и т. д. Чи однакъ та вызначена сума мае вôдтягатись вже вôдъ посмертного, чи нѣ, требабъ такожь рѣшити. А черезъ таке означене певнои запомоги грошевои, въ родѣ утраты котрого-небудь члена тѣла, роблячого чоловѣка менче, або больше нездôльнымъ до працѣ, позыскалось-бы не мало членôвъ до „Союза".

Наконець не звернувъ дописуватель уваги на се, що робити сли-бы смертельность „Союза" чи то зъ причины нещастныхъ выпадкôвъ, чи епидеміи страшно збôльшилась — но о тôмъ поговоримъ пôзнѣйше.

§ 11. въ статутѣ Р. Н. С. зовсѣмъ непотрѣбный и безмысленый, въ виду того, що пр. може бути на якôмсь плейзѣ членъ „Союза" а братства не бути и вôдворотъ.

§ 12. повиненъ бути ширшій. Въ нѣмъ повинно бути сказано въ якій способъ Р. Н. С. буде занимати ся емігрантами и якѝ фонды мають бути на сю цѣль ужитѝ. Наконець и способъ проведеня тои цѣлои справы мусѣвъ-бы бути докладно показаный, що всьо впрочѣмъ буде ще предметомъ нарадъ будучои конвенціи.

Приходимо до II. части статута, въ котрôй мова о фондахъ „Союза", но котра такъ коротка, що здавалось бы справа ся такъ дуже малои ваги и не варта надъ нею навѣть довго розводитись. Въ тôй перечислено лишь жерела доходôвъ „Союза" (ихъ ажъ 8 но я певный, що доси, крôмъ може означеною буквою з. не вплынуло до касы ще анѣ цента) и на тôмъ конець. Но таке маловажне трактоване тои части зовсѣмъ не на мѣсци. Бо справа ся, справа грошей, се найважнѣйша може зъ всього и она повинна бути оброблена зовсѣмъ подрôбно. Не сумнѣваюсь, що Конвенція „Союза" застановить ся надъ тымъ докладно, но поки то наступить я позволю собѣ подати пару увагъ пôдъ загальну розвагу.

Кожде товариство не хотяче бути тымчасовымъ, провизоричнымъ, але маюче претенсію прожити, хочь пару лѣтъ мусить мати яку таку пôдставу свого истнованя. Чимъ пôдстава мôцнѣйша, тимъ жите его довше. Пôдставою такою для тов. запомогового якъ „Союзъ", запевняючого ему довше жите, може бути лишь желѣзный фондъ, т. е. фондъ, котрый-бы не було вôльно рушати, а зъ котрого тôлько процентъ можна-бы и то въ разѣ конечнои потребы уживати. Фондомъ тымъ розпоряджалабъ лишь конвенція, наколи другими фондами малибъ право газдувати головнѝ урядники. „Та оно бы добре було", скаже дехто, але зъ вôдки такого фонду взяти? Рѣчь зовсѣмъ легка. Треба лишь установити таке, що вписове иде до желѣзного фонду (бодай вписове варта-бы пôднести и установити вступне после лѣтъ) и 20 прц. вôдъ нормальныхъ вкладокъ всѣхъ членôвъ. За нормальну що-мѣсячну вкладку треба уважати и дальше 50 цен., одже вôдъ кождого члена прійшло-бы по 10 цен. що мѣсяця, значить $1.20 на рôкъ, а то учинилобъ по роцѣ вже при 1000 членахъ, навѣть не враховуючи вписового до того, поважну суму $1200, котра льокована въ певнôмъ мѣсци, хоть бы на 3 пр. дала-бы $36. Но розумѣе ся що Конвенція моглабъ ухвалити ульокувати тую суму въ другôмъ безпечнôмъ мѣсци и на больший процентъ. Крôмъ тихъ 10 цен. вôдтяганыхъ що мѣсяцъ зъ 50 цнт. нормальнои вкладки и вписового ишлабъ половина доходу зъ жерелъ вымѣненыхъ въ II. статута пôдъ в. г. д. ж. и. й. до фонду желѣзного; дальше половина зъ фонду резервого, по пôврôчнôмъ обрахунку, а наконець мусѣли-бы люде, котрѝ хотѣлибъ вступити до „Союза" по роцѣ вôдъ часу заложеня фонду желѣзного заплатити крôмъ вписового т. е. суму $1.20 на фондъ желѣзный, по двохъ лѣтахъ суму $2.40 и такъ дальше. Бути може сказавъ бы хто, що черезъ тое вôдстрашить ся людей, що не схотять до Р. Н. С. приступати, но аргументъ той не важный. Товариство якъ „Союзъ" не повинно ся убѣгати за тымъ, щобъ мати якъ найбôльше членôвъ, але щобы мати добрыхъ, здоровыхъ и солѣдныхъ членôвъ и повну пôдставу свого истнованя, бо тогды хоть мале, оно може довше стояти якъ кожде инше хочь велике, але не тревало збудоване.

Въ горѣ спôмнувъ я за фондъ резервовый. Фондъ той повставъ-бы зъ такихъ доходôвъ вымѣненыхъ пôдъ в. г. д. ж. и., зъ проценту якій-бы принѣсъ зъ грошей, що позôстали невыданѝ по вôдтрученю конечныхъ потребъ по два, або три мѣсячнôмъ обрахунку после ухвалы и зъ проценту вôдъ фонду желѣзного, выплачуваного фондови резервовому доперва при кôнци року. Кромѣ того бувъ-бы фондъ розпорядный. Высота его все булабъ означувана стало при кôнци кождого другого, чи третого мѣсяця, то после зайшовшихъ за той часъ потребъ. И такъ пр. умерло тôлько, другѝ розходы тôлько, одже разомъ потреба тôлько. Фондъ той покрывавъ бы ся позôсталою сумою зъ мѣсячныхъ нормальныхъ вкладокъ по вôдтрученю 20 пр. на фондъ желѣзный, зъ фонду резервового зъ попередныхъ мѣсяцѣвъ, а въ данôмъ разѣ и зъ вôдповѣднымъ розметомъ. Кромѣ того могли-бы бути другѝ фонды ухваленѝ Конвенціею пр. фондъ „Ем. Дому", або другѝ, котрыхъ жерела мусѣли-бы бути докладно означенѝ и котрѝ фонды булибъ веденѝ зовсѣмъ особно.

Я вспôмнувъ тутъ кôлька разъ за нормальну мѣсячну вкладку, а то длятого, що могуть бути и не нормальнѝ, або надзвычайнѝ мѣсячнѝ вкладки вôдповѣдно до потребъ товариства. Пôдъ надзвычайными такими вкладками треба розумѣти кожду що-мѣсячну вызшу вôдъ 50 цнт. вкладку, а не перевызшаючу $1.50. Но и тутъ треба певныхъ правилъ. Я думаю, що если до того часу Р. Н. С. обходивъ ся тыми 50 центами и заспокоювавъ ними всѣ свои потребы, то и на дальше нема що боятись, щобы мѣсячна вкладка выйшла ажъ на $1. або $1.50. Мусѣлось-бы хиба стати щось дуже великого и надзвычайного. Але власно на всякій несподѣванки и надзвычайности треба бути приготованымъ. Ось пр. прійде борони Боже яка епидемія, або забе вôдразу кôльканайцять або кôлькадесять людей. Що тогды? Звôдки платити посмертне? Зъ касы! Коли та не выстарчить. Зъ фонду желѣзного такожь нѣ, бо инакше фондъ такій нѣколи-бы не устоявъ ся и не мôгъ-бы бути названый желѣзнымъ. Треба одже робити розметъ. Но сли-бы розметъ мавъ бути бôльшій якъ $1. на мѣсяць, мусять бути специяльнѝ датки на специяльнѝ цѣли не маючѝ зъ Союзомъ нѣчо спôльного пр. на фондъ „Е. Дому", або щось подôбного на той часъ заштапованѝ. Слижь бы и мимо того розходъ бувъ такъ великій, що мѣсячна вкладка малась-бы пôднести ажь высше $1.50. тогды мае бути на той часъ заштаповане и тыхъ 10 цент. на желѣзный фондъ вôдъ кождого члена. Слижь-бы и $1.50 мѣсячно не выстарчало, мае знижитись посмертне вôдповѣдно до сумы отриманои зъ фонду резервового; суму вкладокъ за 3 мѣсяцѣ всѣхъ членôвъ по $1.50 и 10 пр. зъ фонду желѣзного. Въ такій спосôбъ, хоть-бы навѣть цѣлый рôкъ нещасте яке найгôрше переслѣдувало товариство наше, оно все таки не розлетѣлось-бы, але устояло, а кромѣ того все-бы позôстала ще бôльша половина, бо 60 пр. зъ желѣзного фонду. Що рахунки всякѝ и евѣденція фондôвъ мусѣлибъ якъ найдокладнѣйше бути провадженѝ и що три мѣсяцѣ до публичнои вѣдомости подаванѝ, о тôмъ здае ся не треба и говорити. Осôбно выбранѝ контрольоры справджувалибъ головнѝ книги, а контрольоръ касъ „союзикôвъ", якъ писавъ недавно оденъ членъ въ „Свободѣ", т. е. начебъ филіи „Союза" позакладаныхъ по плейзахъ, где суть его члены и заступаючихъ мѣсце аґентуръ для збираня вкладокъ, провадилибъ самѝ люде. Контроля тутъ зовсѣмъ легка и длятого кождый секретарь и касіерь „союзика" надуживаючій свôй „урядъ" може бути легко спôйманый черезъ першого лѣпшого члена, котрому обовязаный все на жадане предложити книжку до пересмотру.

Коли пишу о грошахъ „Союза" приходить менѣ на гадку, хто мае покрывати кошта пересылки грошей чи „Союзъ", чи членъ посылаючи грошѣ. Справа ся неважна, але мае значѣне засадниче, бо де-котрѝ люде говорять такъ, а другѝ иначе. Рѣшене въ одну,

(Продовжене на другôй сторонѣ.)

ЗЪ КРАИНЫ СЛЕЗЪ И ГОРЯ.

Другій образокъ.

РЕКРУТЪ.

НАПИСАВЪ

Д-ръ Андрѣй Чайковскій.

(Дальше).

— Но! капраль Вовкъ? пытае капітанъ.

Вовкъ мовчить нѣ пары зъ рота...

— Капраля цебе біля? пытае Харка. Харко хоче капітана въ руку поцѣлувати...

Капітанъ вырвавъ руку:

— Муфъ! біля цебе капраль?...

— Ажь два разы прошу пана, не знаю за що и казавъ менѣ въ очи наплювати...

Капітанъ вѣдай не зрозумѣвъ, бо звернувъ ся до червоного пана, а сей опять ему щось зашварготѣвъ.

— Ты клюпа бойка, каже капітанъ до Вовка... ты педешь біля рекрутя? Не вольно... розумѣвъ? Я самъ не біля никого... десеть днѣ ейнцельарестъ!

Фельдфебель все записуе.

— Та прошу ласки пана, обзывае ся Харко, абы мене хто инший вчивъ, бо то дуже лукавый чоловѣкъ...

Капітанъ не розумѣе. Червоный панъ знову пояснюе.

— Не! то не буде!

— Що ты чоловѣче зробивъ, каже оденъ старшій жовнѣръ, до Харка якъ вôдôйшли вôдъ рапорту, тажь вôнъ теперъ тебе заморить...

— То я буду жалувати ся...

— Не все буде можна...

За кôлька днѣвъ капраль Вовкъ кудись подѣвъ ся — не було его 10 днѣвъ.

Але доля Харка черезъ тое нѣ разъ не поправила ся. Учивъ его другій, та хочь не бивъ, то такъ мучивъ, що душа зъ него вылазила.

Харко мусить найдовше на однôй нозѣ стояти, найдовше бѣгати „лявшрітъ" найдовше стояти на зôгненыхъ колѣнахъ при „ґеленґібункахъ"....

Харко привыкъ вже до зупы и до менежи. Вже ему и того мало и все чуе голодъ. Ставъ худнути, бо хлопъ бувъ рослый и потребувавъ богато ѣсти. Те що принѣсъ зъ дому, вже минуло ся, та кôлька шѣстокъ заховавъ въ торнѣстрѣ на сподѣ на лиху годину. Червоного фрайвіліха не стало. Казали, що вôнъ пôде вже на офицера. Господи! Якій то любяный офицеръ буде! Вовкъ вернувъ зъ арешту и зновь взявъ ся до муштры.

Харка называють „унфермою" себь то такимъ, що ничого не навчивъ ся, и николи не навчить ся. Всѣ нимъ попитуркують, на поганѝ роботы посылають. Нихто зъ нимъ говорити не хоче ... звычайно унферма, тай годѣ. А Вовкъ такъ нимъ веридуе, що хочь зъ моста та въ воду. Кажуть за кару довше „зицірувати" въ торнѣстру цеглы кладуть, абы тяжше. Харко хотѣвъ разъ капітанови пожалувати ся... Капітанъ слухавъ, але ничого не розумѣвъ. Пытавъ фельдфебля, та той не дуже то добре пояснивъ, бо капітанъ махнувъ йно рукою: ейнтретенъ клюпа бойка!

Разъ пополудни було „турненъ". Вовкъ казавъ лѣсти Харкови по высокôй драбинѣ. Харко вылѣзъ та ажь голова ему закрутилась такъ высоко. По при драбинѣ висѣла груба линва. Вовкъ нѣбы-то щось поправлявъ, та такъ напрасно шарпнувъ линвою въ бôкъ, що Харко упавъ зъ самои горы.

Въ першôй хвилѣ не мôгъ дыхнути, отвиравъ широко ротъ и хлыпавъ воздухъ. Товариши его пôднесли, принесли якісь зеленѝ мары зъ полотняною будкою, поклали тамъ Харка и понесли до шпиталю.

Тамъ пролежавъ двѣ недѣлѣ. Якось не зломивъ собѣ нѣчого, хочь мôгъ собѣ дуже легко голову розбити... але никому ничого за тое не стало ся, бо то лише такій припадокъ: звычайно унферма не оберне ся гараздъ, абы не вывернути ся. Коли вернувъ зъ шпиталю знову пôшовъ до тои самои роботы.

Хибажь се робота? — пытае самъ себе Харко — кôлько то я вже здоровля змарнувавъ, та якій зъ того пожитокъ? Тою силою кôлько можна бы то въ дома намолотити...

За той часъ лише разъ писавъ до матери Але о своимъ горю нѣчо незгадувавъ. Нащо старôй серце кровавити, або она менѣ що поможе? Написали ему шабльоновый вояцкій листъ: „поводзи ся менѣ, якъ при войсковôмъ станѣ", тай „цѣлуе васъ по сто тисячи разы".

— Тобѣ бы камрате, якось того капраля придобрити, бо душу зъ тебе выжене...

— Та якъ придобрити?

— Отъ возьми его до кантины на „вудку", купи ему пару „вірстлѣвъ", то заразъ подобрѣйшае...

— Та коли бо я „вудки" не пю, каже Харко...

— Будешь небораче пити, востхнувъ старый камратъ, — и я не пивъ, та якъ прійшовъ оденъ „швіцъ", другій, якъ дали „шпанґи" — то взявъ ся до сивухи, ажь очи бôльмомъ заходили...

Коли вже рекрутôвъ провчили трохи, стали ихъ водити на „екзерціриляцъ" за мѣсто.

Йдуть таки разъ, выбивають ногами ейнцъ, цвей! На противъ нихъ йде якась инша купка воякôвъ. На передѣ йде оденъ жовнѣръ зъ баґнетомъ на гверѣ, по бокахъ такѝ самѝ и зъ заду тежь. А въ серединѣ идуть двôйками жовнѣри зъ рôжныхъ полкôвъ, дивить ся Харко, а они по двохъ поспинанѝ грубими ланцухами. Оденъ конець прикованый одному до ноги, другій другому до руки. Ланцухи дзвонять на камѣннôй улици. Жовнѣры тіи идуть въ плащахъ безъ оружія. Ничого зъ собою не говорять. Лиця ихъ блѣдѝ, зъ пôдковами синими по пôдъ очи. Кождый затиснувъ губы понуривъ очи въ землю и такъ люто дивить ся, якъ той розбôйникъ. Декотрый вôдогнувъ широкій ковнѣръ плаща и прислонивъ лице, та шапку на очи засунувъ, абы его нихто не пôзнавъ. Закомандували: гаптахтъ!

— Що се за вôйско? пытае Харко опôсля свого товариша.

— То арештанты зъ бриґады, каже.

— А дежь ихъ повели?

— Либонь на колію, а вôдтакъ на фестунґъ.

— Та чому на нихъ ланцухи?

— Щобы котрый не втѣкъ...

— А що то таке фестунґъ?

— То такій страшный криминалъ... що пôдъ землею въ пивницяхъ людей тримають, та дуже тяжко працювати кажуть...

SVOBODA
(LIBERTY.)
Weekly Paper

The only Russian political Newspaper published in this Country; circulating in all parts of the United States and Canada, wherever the Russian language is spoken.

Published at 144, South Franklin st; Shamokin, Pa. of each week by the Svoboda Publishing Co.

ADVERTISING RATES:
One inch per annum...$ 10.00
„ „Six months. „ 6.00

All comunications should be addressed to:
„Svoboda" Printing Office
144 S. Franklin, st,
Shamokin, Pa.

Предплата рôчна 2.00
До старого краю........ 3.00

Всѣ дописи и грошѣ просимъ высылати пôдъ адресу:
To "Svoboda" Printing Office
144 S. Franklin, st.
Shamokin, Pa.

Наша газета выходить що тыждня въ Четверъ.

Entered the post office at Shamokin, Pa. as second class mail matter.

УВАГА.

Хотячи приступити до „Союза" най посылають вступне и мѣсячне до касіера.

Mr. Gr. Chylak
Olyphant Pa.

И увѣдомити секретара пôдъ адресою.

Rev. Nestor Dmytriw
Mt. Carmel, Pa.
P. O. Box. 599.

(Продовжене зô стороны першои)

чи другу сторону есть менѣ обоятне, але требабъ и дотычно того щось певного рѣшити.

На конци згадаю ще про одну-рѣчь, котру повиненъ бувъ я скорше сказати. Именно нигде нема сказано, въ якôмъ часѣ мае бути посмертне выплачене и на якôй пôдставѣ. Я думаю, що конче треба мати документы якйсь на котрыхъ пôдставѣ мае ся посмертне выплачувати, а именно повѣдомлене зô стороны спадкоемцѣвъ зъ пôдписами вѣродостойныхъ людей и то членôвъ „Союза" грамоту членьску, донесене секретаря „союзника" и свѣдоцтво лѣкарске, що до рода смерти. Такъ само що до помершои жены въ краю; впрочѣмъ тутъ зôзнане священника и вôйта що до рода смерти може заступити свѣдоцтво лѣкарске. Донесене секретаря тому важне, що вôнъ мусить мати записане, на кого хотѣвъ небôщикъ записати посмертне, та повиненъ довѣдатись, чи небôщикъ не зробивъ передъ смертевъ якои змѣны, що до спадкоемцѣвъ, нового розпорядженя. При смерти жѣнки, що въ краю умерла донесене секретаря вôдпадае. Слибъ тй документы були готовй, тогды можна-бы найдальше до 15 дней посмертне выплатити. Грошѣ въ разѣ, сли бы въ касѣ не було, зъ желѣзного фонду пожичити, розумѣе ся на процентъ, а така солѣдность и скорôсть выплаты, малабъ добрый вплывъ на членôвъ. Въ сумнѣвныхъ выпадкахъ посмертне було-бы задержане, ажь до часу доставленя документôвъ.

На конець пôдъ розвагу подаю ту слѣдуючй пытаня: Чи чоловѣкъ, що иде до краю зôстае членомъ „Союза" и якъ довго, чи може зъ хвилею сѣданя на „шифъ" перестае до „Союза" належати? Дальше, що ся дѣе, сли вôнъ по пару мѣсяцяхъ верне и хоче знову приступити до „Союза?" Вкôнци, що зъ такимъ чоловѣкомъ пр. що есть членемъ „Союза" але выбираесь гдесь въ далеку и небезпечну дорогу, чи можна ему въ разѣ смерти або калѣцтва нездольности до працѣ грошѣ выплатити? Най кождый мѣркуе — а якъ всѣ станутъ мѣркувати, то конче зъ того щось выйде!...

ВѢСТИ ЗЪ АМЕРИКИ.

Haywards, California.

Мученикъ Иванъ Ковалевъ.

Въ статѣ „Народ-а" було назвиско Ивана Ковалева. Вôнъ изъ студентôвъ харковскихъ. Скôлько рокôвъ тому зôбрали ся студенты на вечорницѣ и розмовляли о людскôй воли. Полѣція, пôдножє престола и отечества, задумала арештовати молодцѣвъ. Жвавй-дужй молодцѣ кинулись въ „кулачій бій" зъ полѣціянтами. И якъ москалѣ вымовляють: „зуба разколомъ рыло розмязджу", по московскôй науцѣ Ковалевъ кулакомъ, якъ рѣзникъ обухомъ морщить свинѣ рыло, зморщивъ рыло московскому полѣціянтови. Его заслали на Сахалинъ, вôдтамъ вôнъ втѣкъ. Дуже працьовитый, въ два роки склавъ, працюючи въ огородахъ $90 и выѣхавъ въ Лондонъ до земляка Жука, щобъ розказати тамъ, якъ живеть ся въ Сибирѣ. Приѣхавъ зъ села до Санъ Франціско, его заразъ окружили, якъ злиднѣ Москалѣ, котрй нѣколи не берегли нѣ цента грошей и почали Ковалева поѣти горѣвкою, щобъ вылудити вôдъ него гроша. Ковалевъ щирого серця и слабого нрава, кидавъ грошѣ. Въ той часъ заявляли въ газетахъ, що въ Sacramento вбили grocery man Weber-а зъ жѣнкою и управа дае нагороду $1.500, хто знайде розбôйникôвъ. — Полякъ Закшевскій, столяръ въ Санъ Франціско, заявленый пяниця, подарувавъ Ковалеву, якйсь старй штаны, другй бродяги, злодѣ (я такъ вымовляю, бо они сидѣли въ полѣціѣ за злодѣйство и піяньство): Лавровъ, Петлинъ и Левинъ заявили въ полѣціѣ, що Ковалевъ вбивъ Weber-а зъ жѣнкою, хотячи одобрати одъ управы $1.500, якъ нагороду. Безъ свѣдкôвъ и обороны зъ боку Ковалева, котрый нѣякои вôдповѣди не дававъ на судѣ тôлько: „I am guilty! I am guilty!" Бо больше нѣчо не знавъ по английски, ще не навчивъ ся. И приговорили невинного Ковалева повѣсити на шибеници february 21. 1896, за murder Weber and his wife.

Правда, нема землѣ, або краю де люде не вмирають. Добрая память мученику Ковалеву!

Гончаренко.

ВѢСТИ ИЗЪ СТАРОГО КРАЮ.

Вѣдень.

(Політика въ Европѣ. — Що чувати зъ войною? — Мітинги рускихъ хлопôвъ въ Перемышля, въ Ляцкôмъ коло Добромиля и въ Тернополи. — Нове товариство „Селяньска рада" у Львовѣ. — Вѣсти зъ Золочѣвщины, господарка тамошнои рады повѣтовои. — Лихва въ Бережаньскôмъ. — Хлопы противъ шляхты и панôвъ. — Организація польскихъ хлопôвъ на Мазурахъ. — Еміграція, организація руху еміграційного. — Вѣсти зъ Станислава. — Депутація Русинôвъ до Вѣдня и до Риму).

(Конець).

Зъ рôжныхъ сторôнъ Галичины доходять постôйно вѣсти, що народъ выбирае ся „въ свѣтъ за очи". Цѣкава звѣздка приходить зъ Пôдгаєць. Мазуры зъ громады Бѣлокерниця продають землю и еміґрують до Россіи. Зъ того видко, що хлопскому жолудкови не росходить ся о край, ихъ дѣло лишь чимъ скорше покинути свôй край, котрый заняли собою польскй паны-шляхтичѣ, жиды и австрійскй „штайрамты". Въ Россіи простому хлопови лѣпше живе ся, податки меншй и драчокъ нема. Для того тягне навѣть Мазурôвъ за кордонъ, имъ байдуже се, що шляхтичѣ мають свои историчнй рахунки зъ царомъ и все ще збирають ся „bić Moskala". Недавно въ вѣденьскôмъ дневнику „Ostdeutche Rundschau" доказувавъ ученый д-ръ Молінъ, що якъ-бы выпало войскомъ австрійскимъ ити походомъ на закордонну Польщу, въ сторону Варшавы, то Австрійцѣ не могуть числити на нѣяку помôчь тамошного хлопа польского. А чому? Бо тамъ польскому хлопови сто разъ красше живе ся пôдъ царемъ и они все зъ страхомъ оповѣдають про нужду въ Галичинѣ.

Зъ Русинôвъ нѣхто, анѣ одинъ чоловѣкъ не бере ся орґанізувати рухъ еміґраційный. Пробнй заходы д-ра Иосифа Олеськова не можемо назвати орґанізацією въ повнôмъ значѣню того слова. Щось замахувавъ ся панъ Василь Нагôрный зô Львова. Але чи вôдкинуло ему черезъ лайку черновецкои ґазеты „Буковина" чи може яка инша планета зôйшла на него — сего не вгадаемо, досыть що притихъ.

Заговорила про еміґрацію въ послѣднôмъ тыжни (4. апрѣля) и вѣденьска Neue frei Presse. Се дневникъ для Русинôвъ не коньче прихильный, редаґують его жиды ліберальны. При послѣдныхъ выборахъ и зъ нагоды побуту депутаціи руского народу нѣколи инакше, якъ лишь про „мнимй" (angebliche) надъужитя говорила. Разомъ зъ ліберальною партією нѣмецкою держить ся теперь Баденього и прадоподобно за то несгôршій обрôкъ дôстае. Супротивъ еміґраціи заховувала ся дуже апатично, наче хотѣла въ людей вмовити, що въ старôмъ краю Бадені лишивъ дуже краснй порядки. Передъ кôлькома днями староста тернопôльскій Задскій-Leliwa выдавъ два „okólnik-и", оденъ до громадъ, другій до обшарôвъ дворскихъ въ справѣ спиненя еміґраціи. Тамъ мѣжь иншими сказано, що жидôвскй аґенты ввивають ся помѣжь народомъ и жидôвскй спекулянты пôвъ-даромъ захоплюють землю. Отже — каже — аґентôвъ треба выловлювати, а на ґрунты солідныхъ купцѣвъ дораджувати. Ось для того сыны Израиля зъ N. fr. Presse пôдвели ґвалтъ, якъ колись вôдъ мурами ерихоньскими и гайда на старосту, що посмѣвъ шахрая по имени назвати. Зъ тои доброи акціи выйшовъ впрочѣмъ и добрый артикулъ. За причины еміґраціи подае ся газета: задовжене землѣ хлопскои, низкй цѣны збôжа, натискъ податковый, прирôстъ людности, роздроблене землѣ хлопскои, недостачу кредиту для хлопа и злй урожаѣ. Супротивъ того еміґрація являеть ся природнымъ обявомъ. Вмѣсто помочи розводить ся теорія, склыкають ся анкеты и уживае ся нѣкчемнои репрессіи. Нѣчого казати: мае жидъ зъ Neue fr. Presse рацію. Але яка въ него прихильнôсть для угнетеного хлопа? де дѣли ся ліберальнй засады? Треба було, щобы ажь староста тернопôльскій зачепивъ жидôвъ, ажь тогды на четвертой (!)сторонѣ газеты выявило ся, що не такъ оно добре въ Галичинѣ, якъ Бадені оповѣдае.

Нотуемо милу звѣстку зъ Станислава. Заходами тамошныхъ патріотôвъ мае станути рускій народный дôмъ въ Станиславѣ. Крайный бувъ вже часъ. Тôлько тамъ Русинôвъ е, а що вже резонують?.... — заступи Христе Спасе! Нехай разъ дѣломъ докажуть свои силы, лишь кобы на вôдозвѣ не скôнчило ся. — Щасть Боже!

Доносять зô Львова, що въ апрѣлю нашй добродушный „Рутенцѣ" знову выбирають ся кланяти ся и дякувати... А цуръ вамъ!.. И духовнй и свѣцкй Русины будуть згинати руску спину въ три погибели и дякувати будуть у Вѣдни и въ Римѣ за кардинала. Анѣ слова: Честь кому честь! Кардиналъ нехай живе многая и благая лѣта, нехай довго тѣшить ся кардинальскою пурпурою, хочь и нѣколи нехай не забуде, що вôнъ скорше Русиномъ бувъ, чимъ кардиналомъ. — Нехай-бы вже и духовнй отцѣ выкланювали ся, бо — кажуть — церковь зыскала черезъ те на поважѣ и Езуиты теперь будуть больше боятн ся кардинала якъ передъ тымъ митрополита.

Але яке тамъ дѣло свѣцкимъ Русинамъ попадати въ „телячій восторгъ". Чи може руска справа народна зыскала на именованю кардинала? чи може черезъ те перестали насъ шікануватп? чи може зъ тою хвилею хлопъ рускій вôльнѣйше вôддыхнувъ? Вôдповѣдь выпаде неґативною: послѣднй лайдацтва при кождыхъ выборахъ, заборона рускихъ мітинґôвъ, плюгава поліцейска система, еміґрація.... Годѣ! Не говорѣмъ дальше про те.

Въ такъ тяжкій часъ пôддержувати опінію публичну, будьто-бы черезъ именоване кардинала Русинамъ Богъ знае яке добро зроблено, — се вода на млынъ нашихъ ворогôвъ. Можна безконечно поважати кардинала, але поважане кôнчить ся тамъ, де починае ся дѣлане на шкоду цѣлому народови. Чи похвалъ, чи ордерôвъ, чи каріеры, чи якои помсты тымъ людямъ забажало ся?! Мы подамо вамъ ихъ имена, скоро можь буде довѣдати ся.

Й. П.

Допись зъ Лемкôвщины.

Бѣльцарева, 25. Апрѣля 1896.

Почтенна Редакціо!

Изволте милостиво въ цѣли предостереженя нашихъ землякôвъ помѣстити слѣдуюче:

„Чесни земляки зъ повѣта Грибôвского! Я вôдъ довшого часу намѣрявъ до васъ въ дѣлѣ закупна вами зъ Америцѣ ґрунтôвъ на родинѣ написати, но то стяглось до теперь, особенно коли менѣ задасте много непотрѣбного труду! Маючи наглядни доказы великои легкомышленности, такъ зъ вашои якъ и вашихъ родныхъ сторонъ, видячи якъ значительнй сумы тяжко вами запрацьованого гроша пропадае безповоротно, чи то ошуканьствомъ зъ стороны недобросовѣстныхъ людей въ купнѣ, чи просто выкиненемъ гроша на збытки особенно на пiятику, не могу уже стягати задуманого дѣла, щобы вамъ въ тôмъ отношеню не написати! Тяжко працюєте, многй знаете заробити, но не всѣ знаете грошѣ забезпечити, якъ зъ слѣдучого переконате ся!

Перше дѣло вôддавъ менѣ Василь Хомякъ зъ Вафки, теперъ въ Exelsior. Вôнъ задовживъ ся въ банку Сандецкôмъ и при тôмъ мавъ бути свѣдкомъ якъ въ Зборовѣ на Уграхъ пожичили Вафчане. Такимъ образомъ заскаржилъ всѣхъ такъ пожичавшихъ якъ и свѣдковъ славный и безсовѣстный лихварь ошустъ Батыкъ и давъ ся штабелювати. Щобы несовѣстного Батыка позбути ся, я постаравъ ся, що ґрунтъ Хомяка банкъ Сандецкій купивъ на лицитаціи за такъ малу суму, що лише взглядный довгъ бувъ покрытый и зъ продажи не лишило ся ничого для Батыка, по тôмь же я откупивъ за ту саму цѣну тотъ ґрунтъ для его сына Юстина заплативши лише споводованй кошта. Щобы менѣ хто незакинувъ несовѣстнôсть, поясняю, що тотъ Батыкъ перейшовъ всѣхъ жидôвъ въ ошуканьствѣ и допровадивъ до того, що зъ Угорщины до Галичины не може явитись, бо прокураторія поручила его арештовати. То рабусь якихъ мало! Такъ постаравшись ся вже двохъ зъ рукъ его выбавити, переконавши ся зъ актôвъ, що вôнъ зъ довжниками и свѣдкôвъ скаржить и штабелюе ся. Скарги на Уграхъ переводивъ и такъ урядивъ дѣло, що заскарженымъ нескоро зъ Угоръ доручано скарги, они не явили ся на термѣны и заочно ихъ засуджено, а на пôдставѣ вырокôвъ

— То се мусять бути дуже небезпечнй люди, злодѣѣ, палѣи, конокрады...

— Рôжнй бувають. Отъ сей що йшовъ на передѣ, то зъ нашои такой компаніи, Яцко Смикъ называе ся... Тамгого року на екзецирцѣ давъ фирови въ пысокъ зъ „ґліду", зломивъ „субординацію", тай пôшовъ на „ґіпсъ".

Харкови ажь морозъ пôшовъ поза спину. Отъ якбы такъ колись его рука засвербѣла, тай вдаривъ кого... Нѣ вже лѣпше терпѣти, тай свои три роки выбути...

V.

По двохъ мѣсяцяхъ компанія, въ котрôй служивъ Харко зробила „бріфунґъ". Значить, що вже теперь они не рекруты, а „фантеристы". Теперь вже будуть робити службу, але вôдъ теперъ ихъ за що небудь будуть карати, якъ жовнѣрôвъ, що вже знають „шпеціси".

На самъ святый вечеръ вôдкомендерували Харка на варту, геть далеко за мѣсто до пороховнѣ. Пороховня великій одноповерховый будинокъ та ще обведеный высокимъ муромъ стоить пôдъ лѣсомъ.

Вартою командуе капраль Вовкъ. Якъ прійшли на мѣсце, вôнъ подѣливъ людей такъ, що Харкови выпало стояти вôдъ 11. до 1. въ ночи. На дворѣ страшенна пôтьма. Вѣтеръ такій, що ажь деревами гне, та шумить въ лѣсѣ такъ страшно, начебъ чорты женили ся. До того еще мокрымъ дощемъ закидае.

Поставили Харка на вартѣ, наказують що мае робити: не припустити нѣкого, чи зъ огнемъ чи безъ огню, а вже борони Боже заснути.

Вôдôйшовъ фрейтеръ зъ другимъ жовнѣромъ, Харко остав ся самъ самѣсенькій. Задягнувъ на себе ще другій величезный плащь, закутавъ ся въ него и ходить до окола муру. А тутъ така заверуха, що ажь страшно. Въ лѣсѣ то вые, то свище, чортячій смѣхъ чути, сова обзывае ся въ дуплѣ...

Харкови ажь волося дубомъ стае на головѣ — страшно. Шепче Харко молитву, одну, другу... А далѣ нагадавъ собѣ, що сегодня Святый вечеръ.. Серце мовь клѣщами стиснуло.... Ото жовнѣрска доля! А що тамъ моя стара ненька що люба дѣвчина робить?... Мабуть не весело и имъ... мабуть теперь повечеряли..... Теперь колядники ходять... зъ козою забавляють ся. Отъ и я бы собѣ заколядувавъ та не вôльно, мовчи небоже. Далѣ зачавъ Харко згадувати, якъ було тому рôкъ, а що торôкъ и такъ згадувавъ поки памяти стало. Нагадавши не одно веселе самъ до себе усмѣхнувъ ся... Забувъ де вôнъ є. Ходить по дощцѣ чимъ разъ борше, бо зимный вѣтеръ мимо двохъ плащôвъ дôймае до кости... Зъ тои хуткои ходы зробило ся ему теплѣйше, а далѣ и пôтъ на чоло выступивъ. Та годѣ цѣлй обѣ годины бѣгати. — Трохи спочину въ тôй будцѣ... вонажь на тое поставлена, щобы въ завируху було де жовнѣрови спочити.

Вôйшовъ Харко до будки, поставивъ ґверъ собѣ до ноги та притиснувъ до себе. Але вѣтеръ нѣ разъ не стихае, прямо въ очи вѣе та такъ, що оба плащѣ продувае та спôтнѣле тѣло морозить. Брррь! Якъ теперь зимно... Постою трохи, тай знову бѣгати, абы йно ноги вôдпочали... Ще такъ три роки... е нѣ, вже нема трехъ рокôвъ. Все оно вже трохи менче. Такъ! Три роки безъ трохъ мѣсяцѣвъ. Боже помагай! Тогдѣ до дому на свое обостє, до неньки стареньком, до дѣвчины любои... Та кобы лише всѣхъ застати такъ якъ лишивъ... Мама старй слабй, а дѣвчина, отъ якъ дѣвчина... може си вже замужною застану... Га тогдѣ хиба-бымъ собѣ смерть зробивъ... та нѣ Гандзя не така, почекае. На хрестъ присягала, що не розлюбить и лишь моя буде... Кобы знати, що она теперь робить?... Страхъ якъ спати хоче ся, ажь очи злипають... Трохи теплѣйше стало... Лице ажь пашить и по ногахъ наче муражки лазять... Але не вôльно спати...

Харко зѣвнувъ. Вѣтеръ свище якъ и перше. Ему здаеть ся, що вôнъ вже йде до рôдного села... болото таке, що годѣ ноги вытягнути, нôчь темна и вѣтеръ зъ дощомъ... але нема злои дороги до моеи небоги... Харко радый, що выслуживъ три роки, уся бѣда скôнчила ся...

Карабінъ высунувъ ся ему зъ пôдъ руки и о стѣну будки стукнувъ... Харко прокинувъ ся... хиба я дрѣмавъ? Не дай Боже! а вжежь менѣ те все снило ся? Та най собѣ мôй ґверъ постоить трошки пôдъ стѣною, ничого ему не стаче ся, а треба его буде то возьму заразъ въ руки... Теперъ бы либонь и псови не хотѣло ся сюды проходити... най стоить... Харкови бачить ся, що вже на перелазѣ своеи загороды. Въ хатѣ темно. Вже пôзно либонь — спати полягали... А може такъ лише на потемки прядуть, свѣтла имъ шкода. Я неразъ такъ зъ мамою сидѣвъ... А то втѣшать ся, якъ пôдъ вôкномъ заговорю... Перелазить черезъ перелазъ... Лиско залаявъ... цу-цу лиску! то я суну!

— Ага! такъ ти пташокъ, такъ на вартѣ стоишь, ха-ха-ха — зареготавъ ся хтось при самôй будцѣ...

Харко прокинувъ ся вôдъ разу. Передъ нимъ хтось шарѣе...

— А де твôй ґверъ паничу, чому мене не гальтуешь?

Харко ставъ мацати коло себе въ будцѣ — ґвера не було.

— Не шукай даремно, вôнъ вже въ моихъ рукахъ, безпечный... ха! ха! ха!

Капраль реготавъ ся пекольнымъ смѣхомъ, шумячій зимовый вѣтеръ уносивъ его далеко въ свѣтъ вôдбиваючи стокротнымъ вôдгомономъ по прилеглыхъ горахъ. Харкови здавало ся, що зъ него всѣ чорты глузують.

— Пане капраль! Вôддайте ґвера змилуйте ся...

— Вôддамъ, певно вôддамъ, лише не тобѣ... Теперь вже жаденъ фрейвиліхъ тобѣ не поможе.

— Не губѣть мене, пане, до смерти вамъ того не забуду...

— Heraus, зъ будки, маршъ! крикнувъ Вовкъ, ты арештованый, тутъ хто иншій за тебе постоить... Фантеристъ Баранъ, каже до вояка, що зъ нимъ прійшовъ, ейнтретенъ на постъ...

Харко выйшовъ зъ будки сторожнои, здоймивъ зъ себе вахмантлю и передавъ Баранови. Еще разъ хотѣвъ просити у Вовка помилуваня, але сей потрутивъ его за плечи на передъ себе и закумандувавъ маршъ! Харко йшовъ передомъ понуривши голову. Ноги ему плентались, самъ незнавъ гараздъ, що зъ нимъ робить ся... Цѣлый задеревнѣвъ! За нимъ ступавъ зъ насторченымъ багнетомъ капраль Вовкъ, несучи въ лѣвôй руцѣ карабінъ Харка. Вôнъ такій радый, що Харка выловивъ, що йшовъ начебъ на крылахъ летѣвъ...

(Конець буде).

претенсіи интабульовано на ихъ маєткахъ! Такъ чувъ я ся обовязанымъ прійти въ помочь покривдженымъ и першого выбавивъ я зъ бѣды Василя Хомяка зъ Вафки, котрый не пожичивши и не ручивши, мавъ заплатити 250 злр. повысше наведеному Батыкови!

Друга така жертва того цигана бувъ Ваньо Матѣйчакъ зъ Чарной. Вôнъ запожичивъ ся въ банку въ Санчи, щобы Батыкови вôддати — и вôддавъ але квѣты стративъ — а найгôрше, що по вôданю недавъ ся екстабульовати. Якъ о тôмъ Батыкъ дознавъ ся, скаржить его яко ручителя, властиво свидѣтеля и дали ся до суду. що довгъ его несплаченый. просивъ протое выставити мастокъ на лицитацію. Въ тôмъ попередивъ я его и дѣйстно бувъ грунтъ проданый, но не на рахунокъ Батыка, а на довгъ до банку сандецкого. На мое прошене купивъ тотъ грунтъ такой лицитуючій урядникъ и продавъ его невѣстѣ Ваня Матѣйчака, котрого сынове въ Америцѣ, Якимъ въ Olyphant. Грунтъ купленый за несповна 460 злр., а коли цѣна купна не була велика, то Батыкови на покрыте несправедливого довга не лишилось ничого! Претенсія его була велика, довгъ 600 злр. (шесть сотъ) до тои сумы дойшло зъ 200 злр. а. в. понеже 24 злр. числивъ процента! Такимъ чиномъ Батыкъ утративъ свое незаконне право на другой невинной жертвѣ!

Трете дѣло було Гриця Хомяка зъ Свѣтницѣ теперь въ Excelsior. То вже такъ користно не выпало. Его ошукавъ Михалъ Гатала и жиды зъ Фльоринки. Вôнъ условивъ ся зъ Гаталою въ Америцѣ на суму купна, невидѣвши грунта, несросивши нѣкого, якій то грунтъ? Зъ того грунта всѣ луки, що въ грунтѣ найбôльшои ваги, попередъ попроданй, лишилось лише орне поле; но що було дѣлати, коли згоду въ Америцѣ зробивъ! Вôнъ жидами и Гаталою на якихъ 250 злр. ошуканый. Контрактъ купна въ моихъ рукахъ. Ему прійшовъ я въ помочь лише тымъ, що урядивъ-емь дѣло откупа не вôдъ Гаталы, котрому по контракту слѣдовало право откупа вôд жидôвъ, а просто вôдъ жидôвъ и тымъ образомъ бувъ лише одинъ контрактъ и одинъ переносъ недвижимости зъ оплатою.

То все не було еще такъ плаксивымъ кромѣ Батыка и че много жидôвъ, котрй о откупнѣ и не думали; и теперь оборотъ иншого роду печальнѣйшій. — Удають ся до мене о помôчь Ваньо Гасичь родомъ зъ Фльоринки теперь въ Shamokin и Теодоръ Коцуръ зъ Excelsior. Перший купивъ грунтъ въ Брунарахъ нижныхъ вôдъ Семана Смальця, другій такожь тамъ вôдъ Димитрія Юрчишака, а поручили купно чоловѣкови вôддавшому ся пятницѣ Матѣеви Вильчацкому, вôдъ славныхъ пяницъ Семана Смальця и Д. Юрчишака, одѣдичившихъ по своихъ предкахъ прекраснй имѣнія, а теперь перший немає вже и скибы, другій дуже мало! Такъ прійду теперъ до купна вôдъ Семана Смальця Ваньомъ Гасичомъ, вôдъ чело вѣка вѣтрогона, подлеца, неробы, котрый хто знае чи на свободѣ закôнчить свое жите. Ваньо Гасичь приславъ на руки Матія Вильчацкого зъ Фльоринки суму 1425 злр. Грунтъ що правда купленый, одобравемь взглядн контракта числомъ два, но где грошѣ подѣлись? Одна часть грунта куплена за суму 640 злр., друга за 269 злр. 25 кр., такъ куплено обѣ части за суму 909 злр. 25 кр. Спросить вѣроятно Ваньо Гасичь где подѣлись 515 злр. 75 кр.? Такъ вôдповѣмь, що вôдъ той суму потреба вôдтягнути найбôльше 100 злр. на контракты и оплату вôдъ переноса, оставало-бы еще недобора 415 злр. 75 кр. Тымъ грошамъ слѣда нѣтъ, а до того говоривъ менѣ Матѣй Вильчацкій, що еще довженъ якому то Ляхови зъ Кинцлевой 100 злр. пожиченыхъ на доплату Смальцеви. Дѣло стоить плохо, громадно грошей кинено въ болото, бо піячинѣ за грошѣ въ болотѣ валялись! Такимъ чиномъ, що я могу Гасичови помочи, коли грошѣ вже передъ своимъ прошенемъ, котре доперва сего року получивемь, вôдобрали якихъ два три роки піяки?! Користь купна для Ваня якъ представляє ся? Перешлого року заарендовавъ Матій Вильчацкій купленый грунтъ за 40 злр., сего року нѣхто нехоче бôльше дати якъ 35 злр. Бѣда! а ту еще Вильчацкій говорить, що 100 злр. слѣдуеть заплатити затягненого на купно довгу. Такимъ чиномъ грунтъ Ваня Гасича стоявъ-бы всего 1525, злр., а проценту зъ аренды прійшло-бы лише 35 злр., що представляє суму капітала несповна 600 злр.; а въ мѣру присланыхъ грошей повинно бути проценту, або аренды 85 злр. 50 кр. Такъ добрй люде знаєте зарабяти, але не знаєте тяжко зароблеными грошами рядити!

За яку суму купивъ грунтъ Теодоръ Коцуръ, не знаю еще, но заявляли, що купленый грунтъ вôдъ головного комплекса, вôдъ цѣлости (складає ся зъ трехъ нероздѣльныхъ частей, то суть части идеальнй) еще не вôдлученый, бо ото не старано ся. На Коцура прошене вже здѣлавъ я то, що въ первыхъ дняхъ Мая 1896 року буде его часть выдѣлена, чого обовязавъ-емь ся допильновати.

Уважнымъ робю протое кождого на слѣпо не куповати ничого, а грошѣ лише въ певнй руки высылати, если немаєте повѣреныхъ на руки, котрыхъ быстe могли грошѣ выслати, а хочете що купити, то высылайте на разѣ до мѣстекои щадничои касы въ Новôмъ Сончи, въ котрôй находять ся всѣ рядовй и сиротиньскй грошѣ, процентъ не великій, бо лише 4 вôдъ сто но за то такъ капіталъ, якъ и процетъ певный. Я не думаю пôдкопувати вѣру до вашихъ сродныхъ, но жаль сказати, що Ваня Гасича и Теодора Коцура ихъ тесть окривдивъ, а Матѣйчака власный отець.

Зъ тыхъ пару прикладôвъ можете видѣти, що то гроша марно пропадає коли не знає ся зъ нимъ обходити. На будуче поступайте осліднѣйше, не пошкодите собѣ и вашимъ сроднымъ, зъ котрыхъ многй непривыкшй тяжко зарабяти, не знають тяжко зароблене шановати. Пущають ся марно грошѣ, збогачають жидôвъ, котрй въ Фльоринцѣ и Свѣтници розпаношились якъ еще не бувало. Такъ сесе росыпуете, сродныхъ псуете, а жидôвъ богатите!

Богъ вамъ помагай.

Ѳеофиль Ѳ. Качмарчикъ
священникъ.

НОВИНКИ.

— Головна III. Конвенція „Союза" вôдбуде ся 2 юнія с. р. въ MT. CARMEL, PA. Того дня о год. 9 рано вôдправить ся Служба Божа и панахида за небôщиковъ членовъ „Союза".

О год. 10. почнуть ся нарады и потреваютъ до год. 1. Слѣдуе перерва — а вôдтакъ о год. 3. дальшій тягъ нарадъ ажь до вечера. Вечеромъ зберуть ся делеґаты на вôдчитъ. — На другій день с. є. 3. юнія вôдбуде ся нарада священниковъ въ Шамокінъ въ домѣ О. Констанкевича. Докладный програмъ Конвенціи подамо на другій разъ. — Повѣдомляємо выбраныхъ делеґатôвъ, щобъ вже вечеромъ дня 1. юнія явились у секретаря „Союза" въ цѣли полученя вôдзнакъ.

Вôдъ Выдѣлу тов. „Союзъ"

Иванъ Глова
предсѣдатель.

Несторъ Дмитрôвъ
секретарь.

— Славный аґентъ православія Коханекъ бушуе теперь по Calumet, Pa. Головно займає ся недлярствомъ словенскихъ книгъ, за що каже собѣ дурнымъ людямъ солоно платити, а побôчный его бізнесъ то православна аґітація. Памятаємо, що въ Mayfield, Pa. головный бізнесъ его бувъ православіє, але що вôнъ зъ вôдтамъ ледыи втѣкъ живый — то теперь певно боить ся. А може протоєреи вже не мають грошей, щобъ высилати спеціяльныхъ аґентôвъ?

— Въ Chicago, Ill. властитель склепу T. J. Marshal сполошивъ злодѣя зъ свого магазину; злодѣй утѣкаючи стрѣливъ до Маршаля, кладучи его на мѣсци трупомъ. Щобы не дати ся зловити — а було то въ бѣлый день — стрѣлявъ розбишака до людей, котрй хотѣли его зловити, пострѣлявъ тяжко двоє людей и утѣкъ.

— Въ трехъ штейтахъ, а то Colorado, Wyoming и Utah, будутъ голосувати тои осени при выборахъ на президента и невѣсты.

— Всѣ сальонѣсты въ штатѣ Ohio, постановили всею силою оперти ся праву Dow'a, котре то право подвысшає теперѣшну таксу зъ $250 на $350, за продаване горячихъ напоѣвъ.

— Мордерця Holmes зôставъ повѣшеный въ вязници въ Филадельфіи. До послѣдноп хвилѣ казавъ вôнъ, що есть невинный. Признавъ ся лишенъ до 2 зброднѣ, а не до 27, котрй мавъ поповнити.

— W. R. Welch учитель въ Chargon, Nebr. забивъ передъ двома тыжднями богатого фармера G. Santee, за тоє, що фармеръ въ его власнôмъ домѣ образивъ его.

— Въ Fort Worth, Tex. — збили ся два трены, при чôмъ двѣ кары зôстали цѣлковито зґрухотанй. Двѣ особы вôднесли тяжкй ушкодженя, а 3 лехки.

— Иванъ Роґаль не маючи роботы въ Шамокінъ, Па. удавъ ся до Lost Creek. Pa. где и роботу знайшовъ. Понеже выбераючи ся глядати роботу всѣ свои рѣчи лишивъ въ Шамокінъ, тому теперь попросивъ свого шваґра щобы ему его одѣня и другй рѣчи привѣзъ до Lost Creek. Той выѣхавъ зъ рѣчами на стрѣткарѣ зъ Шамокінъ до Mt. Carmel. Коли однакъ зъ Мт. Кармель пустивъ ся пѣхотою до Льосткреку, напало его за мѣстомъ кôлькохъ льофрôвъ, належито побили, та всѣ рѣчи забрали. Межи скраджеными рѣчами бувъ молитвословъ „Богъ надежда моя" и „deed" на два льоты выставлени на „John Rohal". — Если-бы хто зъ нашихъ людей трафивъ припадково на тую книжку або „deed", то просить ся ласкаво подати вѣстку о тôмъ пôдъ адресою: John Rohal, Lost Creek, Pa. Schul. Co.

— Въ Chicopee померла панѣ Bowen, числячи 121 лѣтъ. Приѣхала она зъ Ирляндіи въ день замордованя президента Лінколна. Выйшла за мужь маючи 88 лѣтъ, мужь ей вдовецъ мавъ 43 лѣтъ. — Видно що и на старость приступає дуръ до головы.

— Бискупъ баптискій Johnson, нѣґеръ зôставъ арештованый за фалшоване документôвъ въ цѣли побираня емеритуры за службу войскову, на жадане высшого суду федерального.

— Урядники колеѣ Pennsylwania въ Jersey City, отримали днесь вѣдомость, що дня 7. с. м. старано ся выколеѣти express идучій зъ Филаделфіи до Ню Йокру. Недалеко стаціи Deanno спостерѣгъ кондукторъ инджаю, якусь перешкоду лєжачу на шинахъ. Встримавъ вôнъ еще на часъ тренъ и показало ся, що на шинахъ лежало велике число пôдкладовъ пôдъ шины, котрй були-бы выколеѣли тренъ. Арештовано нѣґра Henry Jakson, яко пôдозрѣлого о той злочинъ и замкнено въ вязницѣ въ New Brunswick.

— Washington, D. C. Дня 8. мая выносила резерва золота знаходячого ся въ скарбѣ державы $117,656,814. День передъ тымъ выбрано зъ скарбу $1,544,400.

— Въ Nowport News — 1600 робôтниковъ занятыхъ при будовѣ кораблѣвъ, зарядили стрейкъ въ цѣли здобутя лѣпшого подѣлу працѣ и спочинку.

— Въ цѣлôмъ штатѣ Indiana панує великій стрейкъ въ копальняхъ бітуму. Лишень три копальнѣ бітуму суть въ руху.

— Королева италійска Марґарета недавно научила ся ѣздити на байсиклю и що-денно выѣзджає на байциклю на прохôдъ зъ своимъ дворомъ.

— Въ Ню Йорку минувшого тыжня знову було горячо, бо редакторъ „А. Р. Вѣстника" наплєвъ, якъ-бы въ горячцѣ. Вартобъ, щобъ конвенція „Соединенія" розглянулась за иншимъ чоловѣкомъ, котрый-бы не подлягавъ такъ легко ударамъ сонѣчнымъ, если „Соединеніе" може мати голосъ за свои тысячѣ, якй на газету выдає.

— Коллекторъ на церковь въ Elmira, N. Y. M. Мороховичъ, просить насъ оповѣстити, що въ Піттсбрґу и на околици зôбравъ $18.00.

— Бувшій парохъ польскои церкви въ Mt. Carmel, Pa. кс. Т. Якимовичъ выйшовъ минувшого тыжня зъ вязницѣ за кавціею 200 дол. и проживає теперь въ Mt. Carmel, Pa.

СПРОСТОВАНЬЕ.

Въ числѣ 17. „Свободы" була помѣщена допись про похоронъ Михаила Цапа. Понеже та допись минаєсь зъ правдою, почуваюсь до обовязку представити рѣчь по правдѣ.

Небôщикъ Мих. Цапъ, походивъ зъ Галичины, зъ села Прислôпъ, належавъ до тутешного православного Братства св Василія Великого. Вôдъ 3 лѣтъ працювавъ въ Ансоніи въ фабрицѣ. Колижь его тôлько потовкло, прибувъ О. Николай Василевъ и высповѣдавъ его, але св. причастія вже не мôгъ небôщикъ приняти. Похоронили мы небôщика свого брата достойно. Священникъ и Братство вôдпровадили покôйного до гробу и поставили на могилѣ трираменный крестъ. Небôщикъ похованый на Бірмінґгамскôмъ цминтари, а не на кальвінскôмъ, якъ то дописуватель говорить. На Айришскôмъ цминтари не хотѣли мы сами ховати небôщика, бо Айринѣ нашй вороги, они-бы по смерти були еще кричали: „Hungerian".

Іоснфъ Вархоликъ.

Вôдъ Редакціи. Помѣщаючи отсе спростоване, сповняємо обовязокъ дневникарскій, однакъ бажалибысмо, щобъ намъ все правду люде писали, тай щобъ понехали вже разъ ворогованя мѣжь собою изъ-за того, що оденъ уніятъ, а другій православный. Жийте вы братя въ згодѣ и любови, шануйте вѣру оденъ другого, а най сварять ся тй, котрй не мають що робити.

Справы робôтничй.

— Въ Buffalo, N. Y. перестала робити фабрика „American Rediator Co." Тая фабрика затрудняла сотки людей, мѣжь иншими робили тамъ и нашй Русины, числомъ 20 особъ. Заробокъ бувъ незлый, бо платили за 10 годинъ роботы $1 35. — Нашихъ людей зъ краю богато ту приходить, а не можуть роботы достати. Найжежь нѣхто ту за роботою не выберає ся.

— Jersey City, N. J. Робота иде ту дуже зле, народа есть ту дуже много безъ роботы. Мала цукровня цѣлкомъ ничь не робитъ и то вже вôдъ довшого часу, а велика цукровня такъ робить, що ледво робôтникъ на жите заробить.

— Hazleton, Pa. Въ нашôй околицѣ иде робота не дуже добре. Лишень въ декотрыхъ плейзахъ робять цѣлый часъ, въ другихъ-же лишень по повъ часу.

— Wilkes Barre, Pa. Робота починає ся ту поправляти. Лѣгайска компанія робить теперь 4 дни въ тыждни, наколи передъ тымъ робила лишень 1 до 3 дней. Въ декотрыхъ брехахъ робять вôдъ 7½ до 8½ годинъ. Найлѣпше робить компанія Delaware and Hudson Co. Ту всѣ робôтники мають заняте, та и новй могуть достати роботу.

— Lisbon Falls, Me. Робота починає ити ту зле. Въ фабрицѣ суконной „Worumbo Mnfg." выдалено дня 9. мая половину робôтниковъ и то самыхъ самотныхъ. Якъ довго потреває той застôй въ роботѣ, годѣ знати. Въ фабрикахъ паперу еще иде робота стало день та нôчь. но ходять слухи, що робота має ся попсути. Много нашого народу опустило тое мѣсточко.

— Shamokin, Pa. Робота ту ничо не поправила ся. Такъ злихъ часôвъ не памятають ту нашй люде. — Декотрй брехи роблять по 3 дни по 3 кводры, а коли прийде выплата, то робôтникъ не знає, що зъ тыми грôшми зробити, чи шторъ заплатити, чи бурдинокъ, бо и на одно и на друге не выстарчає. Есть слаба надѣя, що може въ коротцѣ часы поправлять ся. — Народу безъ працѣ повно ту, та ще новй приходять.

— Star Junction, Pa. Робота иде ту середно. Декуда роблять цѣлый день, другй-же по повъ дня. Будують ту 100 новыхъ коксовыхъ пецôвъ. — Народа есть ту богато безъ працѣ.

— Wheeling, W. Va. Такъ въ мѣстѣ, якъ и на цѣлôй околицѣ иде робота значно лѣпше, якъ передъ тымъ. Въ чотырохъ фабрикахъ желѣза, почато робити повною силою, въ другихъ-же розпôчне ся робота въ короткôмъ часѣ.

Основане въ Олифантѣ Товариство любителѣвъ музики (складаюче ся изъ 10 членôвъ) пôдъ назвою:

„Русско-славяньска музика" (орхестра)

грає зъ нотъ пôдъ управительсвомъ **Ювеналя Обушкевича** на смычковыхъ инструментахъ, — хорошіи русскіи, словеньскіи, польскіи, венгерскіи и англійскіи таньцѣ и марши.

Кто изъ краянôвъ Русинôвъ, Словакôвъ, Полякôвъ желалъ-бы собѣ на весѣляхъ, Екскурсіяхъ, баляхъ хорошой музики, най удасть ся на адресу:

Juwenal Obuszkewicz & Co.
OLYPHANT, PA.
P. O. Box 388.

СЕРЦЕ НЕ НАВЧИТЬ.

О. Федьковича.

(Дальше).

Иванъ повеселѣшавъ трошечки. „Олено, серце!" каже, „коли нема менѣ вôдъ тебе нѣ словечка любого, то засьпѣвай хоть!"

Вона заразъ и завела:

Гей засвѣти мѣсяченьку,
Да и ты, зоре ясна!
А въ лузѣ, въ лузѣ,
У лузѣ пшениця:
Тамъ дѣвчина прекрасна!

Пшениченьку dожинає,
Та у гору поглядає;
Гей чи высоко,
Та чи далеко
Сивый соколъ пôдлѣтає?

Лѣтає вôнъ да лѣтає,
Въ кватирочку зазырає:
Гей сѣю руту,
Да сѣю руту, —
Гой подай мила руку!

Рада-бъ тобѣ ручку дати,
Та боронить стара мати:
Узяла мати
Нелюба до хаты,
Годѣ рученьку дати.

Да вôдсунь ся моя люба
Да вôдсунь ся вôдъ нелюба!
Зайду я зъ луга,
Та забю нелюба,
Да якъ того голуба!

Ще голосочокъ прекрасном сеи сьпѣванки вôдбивавъ ся гаємъ, ты казавъ-бы, кожде дерево сьпѣвало зъ безталанною молодичкою, ажь тутъ цупъ! Василь стоить передъ нима. Увесь у золотѣ, а самъ, красный, красный! — ще красчій, якъ бувъ, лишь що поблѣдъ трошки на личку. За ременемъ пистолета та насажуваний ножъ. — Молодѣ стали. Василь протягъ руку: „Якъ маєшь ся, брате Иване? здоровъ ся?"

„Здоровъ, славити Бога! а ты?"

„Здоровъ, друже мôй". Та й поцѣлували ся.

„А се де ты до теперь бувъ?" ставъ Иванъ пытати.

„Бувъ я, пане-брате, въ Угорщинѣ въ опрышкахъ; старшувавъ на сто хлопцѣвъ, — гадавъ, забуду свое коханя. Годѣ! Теперь вернувъ до тебе, довѣдати ся, якъ живешь. Значно по тобѣ, що не щасливо. А Олену познавъ-бы хто сегодня, що то вона? Не коротай, пане-брате, вѣку молодого: вôддай ѣѣ менѣ!"

„Жартуешь, Василю!"

„О — я вже давно забувъ, що то жарть!

Я на правду кажу: вôддай менѣ Олену!"

Иванъ засмѣявъ ся, а въ Василя вже й нôжь въ рукахъ блиснувъ. Иванъ выхопивъ и собѣ нôжь пустили ся одинъ на одного, мовъ тѣ тигрисы молодѣ. Страшно було дивити ся, якъ вони борoли ся, довго не пôзнати було, чій верхъ; вжь тутъ пистоли: грымъ! Кровь брызнула у три косицѣ, Василь повеливъ ся до землѣ, а Олена мовъ нежива на него. Якъ оба товаришѣ борoли ся, то вона выхопила своему чоловѣко ви зъ за ремени пистоля, та хотѣла ему въ руцѣ, але чи ѣй дуже рука тряcла ся, чи що: не трафила свого чоловѣка, але Василя — а Иванъ усе те видѣвъ.

Упавъ Василь та й лежить. Иванъ схиливъ ся, здоймивъ его на руки та й заплакавъ. — Братику, братику мôй рôдный! мы оба нещасливѣ! А Василь анѣ ворухнеть ся. Добре утрапила. — Пообтерáвъ ся даль Иванъ, узявъ товарища на руки, занѣсъ у чагóръ, та й накрывъ зеленымъ вѣттямъ ялиновымъ.

„Въ опôвночи", каже, „я прийду, та тебе поховаю. Ходѣмъ жѣнко!"

Пôдъ полудне стали у старои Гінцарихи, тихо, гей-бы вѣчного не було; сорочка на Иванови, закровавлена трохи, больше нѣчого.

(Конецъ буде).

Юрій Сѣнява.
(GEORGE SIENIAWA)
Олифантъ, Па.

Одень рускій сальонъ на цѣлый Олифантъ.

Достанешь тамъ все, що зажадаєшь. Хочешь напити ся найлѣпшого свѣжого пива всякого ґатунку, чи бутелькового, чи на пиклянки иди до Юрка Сѣнявы!

Хочешь выпити порядну шнапатырку доброй віски вступи до Сѣнявы!

Есь темперенсомъ, та и у Юрка Сѣнявы угасишь свое прагнѣне, чи то сайдовъ, чи содаводеръ, чи другими безалькогольовыми напоями.

Крôмъ того тримає вôнъ конѣ и карици. Коли маешь потребу зєднати карици чи то на весѣле, чи крестины, чи на похороны, удай ся до Юрка Сѣнявы, а вôнъ во всемъ выслужить тобѣ.

Не забувайте братя на свого брата

ЮРКА СѢНЯВУ
въ Olyphant, Pa.

Руска Бучерня.
Russian Meat Market
Якова Онущака
(JACOB ONUSCHAK)
248 Asburton Ave.
YONKERS, N. Y.

Только одень на цѣле мѣсто рускій бучеръ. Продає все свѣже мясо и волоне и теляче и вепровину. Розвозить въ часъ.

Братя Русины! Спомагаймо себе въ всюдно на кождомъ кроцѣ, а будуть зъ насъ люде! Газдинѣ, если есьте Русинками, то вспомоежте Русина.

Руска бучерня
Russian Meat Market
OLYPHANT, PA.
КУЗЬМЫ СВАЛЫ.

Свѣже, добре, тане мясо всякого рода. Розвозить въ часъ и пунктуально.

Якъ хто вже прозрѣвъ, якъ хто хоче назвати ся чоловѣкомъ, най покине вже раз жида, а най удасть ся до напного честного чоловѣка

Кузьмы Свалы
въ ОЛИФАНТѢ.

РУСКІЙ КРАВЕЦЬ
Теодоръ Олесньовичъ
(Theodore Olesniowicz)
319 Beech st.
SCRANTON, PA.

Найлѣпшій кравець на цѣлу околицю. Учивъ ся въ краю и въ Америцѣ. Найлѣпше знає робити одежи для священникôвъ — якъ реверенды и пр. Всякій вôзнаки и шапки для Брагствъ дуже хорошо выготовлює. Робить дуже добре, якій хоче убрання цивільній.

Люде, Русины — вже часъ покинути жидôвъ — вже часъ зайти до своего чоловѣка.

LIACHOWICZ & FEINBERG
(Ляховичъ и Файнбергъ)
425 Shamokin st.
ШАМОКИНЪ, ПА.

Польско-литевскій зегармістры и юбілеры.

Всякі направы зегарковъ выконують точно, тамо и въ короткомъ часѣ и за направу гварантує. — Маємо на складѣ великій выбôръ зигарковъ золотыхъ и срѣбныхъ по дешевôй цѣнѣ, а за доброту кождого зигарка гварантує.

Обручки злюбни, якъ хто купуе достає въ подарунку гарний будзикъ.

Стѣнні зегары дають на выплату.

PETRO SERAFIN
Петро Серафинъ
424 Shamokin St.
Рускій готель.

Мае пиво, віску и всякі другій здоровй напитки. Готель чистенькій, услуга порядна, честна и солідна.

Вже часъ покинути чужихъ, а себе самыхъ пôдпомагати

РУСКІЙ КОМ. ШТОРЪ
727 Commerce st.
ШАМОКИНЪ, ПА.
Менажеры:
Михайлъ Лабовскій
Михайлъ Колодѣй

Всякі товары найлѣпшого сорта, дуже тунѣ

Роднищѣ! не спомагайте жидôвъ, але своихъ братôвъ!

РУСКА ТОРГОВЛЯ
(Greek Store Company)
415 Shamokin St,
въ ШАМОКИНЪ ПА.

Поручає мѣсцевымъ Русинамъ и на околицю свôй богатый складъ всякого рода виктуалôвъ и майнерскихъ знарядôвъ.

Е тутъ мясо
И лопата,
Суть и скирнѣ
И гербата,
Перець, гвозды и кобасы,
Мука, крохмаль, солонина
Мыски, горшки всѣ овочи
Зеленина и сушенина.
Е чернушка,
Е петрушка.

Іоанъ Захаріяшь
(JOHN ZACHARIASZ)
Freeland, Pa.

Выготовляе всякй резбярскій церковній роботы, якъ иконостасы, олтарѣ обохъ обрядôвъ и другй рѣчи. За солідну роботу ручать священники и рады церковній, для котрыхъ церковь вôнъ роботы выготовлявъ.

Dr. JOHN SZLUPAS,
Office: 421 Penn Ave
Telephone: 1613.
SCRANTON, PA.
АПТИКА СЛОВЕНСКА.

Лѣчить всякй хоробы въ короткомъ часѣ и успѣшно.

Поручаємо сего доброго лѣкаря нашимъ братямъ Русинамъ.

O. MURDZA & BRO'S.
О. МУРДЗА и БРАТЪ.
46. Second st.
MT. CARMEL, PA.

Только одень рускій шторъ на цѣле мѣсто. Всякй товары найлѣпшого сорта. Услуга точна. Конѣ, якъ каты.

Купуйте люде у своего, вже часъ покинути жидôвъ.

РЕСТАВРАЦІЯ и КАВЯРНЯ.
TROMETTERS'
(Тромейтеръ)
Cor. Rock & Sunbury str.
SHAMOKIN, PA.
напротивъ National Bank.

Снѣданя, Обѣды, Вечерн.

Въ кождомъ часѣ можна достати такъ горячй якъ и зимнй перекуски. Потравы прилагоджений на европейскій способъ, дуже смачно. Услуга пильна и солідна.

Особный покôй для родинъ. — Найлучшй вина, пива, лікеры, віски и всѣ можливй напитки. Цѣна дуже мала.

Препоручае ся всѣмъ сю реставрацію, а передовсѣмъ приѣзднымъ.

Пишучій сей адвертайсментъ ручить за Тромейтера.

Гаврінлъ Малнякъ
Гуртовный складъ
(Wholsale)
20 Market st.
SHAMOKIN, PA.

Мае завсѣгды на складѣ свѣже добре пиво въ великихъ и малыхъ бочôвкахъ зъ найлучшихъ броварôвъ, горѣвки (whiskey) и лѣкеры найлѣпшого ґатунку

Братя! замовляйте у свого!

M. ROTSCHILD,
642 E. Sunbury St.
ШАМОКИНЪ, ПА.

Великій складъ всякого рода убрань, для старшихъ и для дѣтей. Кацелюхи, шапки и всякй другй рѣчи того рода въ найлѣпшомъ ґатунку, въ низкихъ цѣнахъ.

JOSEPH WALLISCH
JOHN AMBICKI
(Йосифъ Валешь)
(Иванъ Амбицкій)
212 Lincoln St.
SHAMOKIN, PA.

Спôлка найлѣпшихъ, найсолиднѣйшихъ и найтанѣйшихъ кравцѣвъ на цѣле мѣсто.

Роблять дуже ладно убрання нови, на весѣля, недѣлѣ. святы и на будни дни. Хто разъ у нихъ купить убранє. певно нѣколи до другого кравця не зайде, бо такъ полюбить ихъ роботу, що и другому ще порадить зайти до нихъ.

Маютъ на складѣ готови убраня: копуцѣ, и други розличнй рѣчи.

Спробуйте крайне, а не пожалуєте.

Хто хоче напити ся свѣжого пива, доброи віски и въ кождôмъ часѣ достати закуску — най прийде до честного руского чоловѣка

Ивана Репа
(JOHN REPA)
118. Public Square
Exchange Hotel Restaurant—
а дуже добре буде услуженый.

Хто мае яку справу на кортѣ не потрѣбує далеко ходити, а при тôмъ и добру пораду достане у
ИВАНА РЕПЫ
въ Wilkes Barre, Pa.

Dr. F. J. MEEK,
Д-ръ. МИКОЛАЙЧИКЪ
Cor. Shamokin & Chesnut st.

Одинокій лѣкарь, славянинъ на цѣле мѣсто. Лѣчить всякй хоробы совѣстно и въ короткôмъ часѣ. Особливо незрôвнаный лѣкарь въ справахъ половничихъ. Говорить по англійски, по руски и по польски. Горячо поручаемо сего знаменитого доктора, нашимъ Русинамъ.

НАЙСТАРША, НАЙЛУЧША, НАЙСЛАВНѢЙША
АПТИКА
есть безперечно
T. R. CLARKSON & CO.
Cor. Shamokin & Sunbury st.
SHAMOKIN, PA.

Всѣ докторы мѣжь котрыми и Д-ръ Миколайчикъ шлють свои рецепты и поручають всѣмъ тую аптику, де всѣ лѣки приготовлають ся совѣстно.

ОДИНОКІЙ РУСКІЙ ШТОРЪ
въ
ОЛИФАНТѢ ПА.
Пôдъ зарядомъ
ГЕОРГІЯ ХИЛЯКА

Звѣстного руского патріоты. Есть се найлучше заосмотреный зо всѣхъ шторôвъ во всѣ потрѣбнй товары и всякого рода по якъ найтанѣйшй цѣнѣ.

Каждый тамошный Русинъ уважаючи себе правдивымъ и щирымъ патріотомъ, най сьпѣшить до свого руского штору. Особенно нинѣ ґадынѣ най йдуть громадно!

На що Юськôвъ, Шмулѣвъ помагати? Идѣть до свого.

W. H. LEWIS,
11. Sunbury St.
BRANCH STORE.
SHAMOKIN, PA.

Складъ всякихъ музичныхъ инструментôвъ, якъ трубы, гармоніи, піяніна, скрипки, басы и другй красиѣ инструменты. Цѣны не высокй, а инструменты дуже добрй, спроваджованй зъ найлѣпшихъ фабрикъ. Якъби хто хтѣвъ повеселити ся въ недѣлю и свята, най зайде тамъ, а купить собѣ танько красный, музичный инструментъ.

Найлѣпше лѣкарство на всѣ слабости зъ фабрикѣ:
„RIPANS CHEMICAL Company"

Лѣчить слѣдуючй слабости: Нудность, мдлости, боль головы, цѣмѣрку, вѣтры, нестравнôсть, затверджѣнє, направлѣе жолудокъ и всѣ другй слабости.

Лѣкарства тй называють ся такъ:

Ripans Tabules.
Ripans Tabules cure nausea.
Ripans Tabules: at druggists.
Ripans Tabules cure dizziness.
Ripans Tabules cure flatulence.
Ripans Tabules cure headache.
Ripans Tabules cure dyspepsia.
Ripans Tabules assist digestion.
Ripans Tabules cure bad breath.
Ripans Tabules cure biliousness.
Ripans Tabules: one gives relief.
Ripans Tabules cure indigestion.
Ripans Tabules cure torpid liver.
Ripans Tabules: gentle cathartic.
Ripans Tabules cure constipation.
Ripans Tabules: pleasant laxative.
Ripans Tabules: for sour stomach.
Ripans Tabules cure liver troubles.

Можна достати во всѣхъ аптикахъ.

Алексей Галабурда
(ALEK HALABURDA)
Рускій одинокій готель,
(недалеко лігайского дипа)
MT. CARMEL, PA.

Готель чистенькій зо всякими выгодами. Пиво, вѣска, темперъ и другй напитки все свѣжй и найлѣпшого ґатунку. Услуга чемна. Склянки великй и малй после выгоды. А все незвычайно тано. Всякй перекуски, якъ также обѣды и вечерѣ можна достати.

Спробуйте только, а певно де инде не зайдете.

J. BOBKOWSKI
ПРЕДПРІЕМЦЯ ПОХОРОНÔВЪ.

Выначмає также карици на весѣля, крестины и весѣля по дуже низкихъ цѣнахъ.

300
PEARL and MULBERRY st.
SHAMOKIN PA.

Удавайте ся въ потребѣ до него.

LAUER BREWING CO.
въ READING, PA

Пиво одного зъ найбôльшихъ броварôвъ въ Pennsylvenii „LAUER BREWING CO." есть вôльне вôдъ всякихъ примѣшокъ, и для того есть найздоровшимъ. Завсѣгда одной и той самой доброты и пріемного смаку и есть спорядчане пôдъ зарядомъ одного зъ найздôбнѣйшихъ и досвѣдченыхъ пивоварôвъ.

Выробляе въ найлѣпшôмъ ґатунку Porter and Lager Beer, Stock Ale, Old Brown Stout and Porter in Vaults.

Сальонѣсты и приватнй родины повинни замавляти пиво лишень въ броварѣ:

LAUER BREWING CO.
READING, PA.

Хто хоче справити яку оферу до свои церкви
нехай ся зверне до найсолѣдѣйшого и найлѣпшого

Руского товарства для выробу и торговлѣ ризъ церковныхъ въ Самборѣ.

ТОВАРИСТВО СЕ МАЕ У СЕБЕ НА СКЛАДѢ:

наплечники, стихари, поясы, обрусы, плитоны, фелоны, епитрахилѣ, образы, плащаницѣ, чаши, лѣхтари, хресты, хоругвы, книги церковній и взагалѣ всякй рѣчи потрѣбнй до ужитку церковного.

ЯКЪ НАЙДЕШЕВШИ ЦѢНЫ.

При замовленяхъ на больше якъ 100 злр. а. в. вôдповѣдный опустъ (рабатъ).

Всѣ рѣчи выкôнчений стисло пôсля приписôвъ гр. кат. обряду. Товаръ приходить на мѣсце призначеня найдальше за мѣсяць вôдъ часу замовленя.

Товаръ высылаєсь лишь за попереднымъ присланемъ належитости, або за послѣплатою (С. О. D.).

Адресуйте такъ:

„Товариство для выробу и торговлѣ ризъ церковныхъ" въ Самборѣ,
AUSTRIA, GALICIA.

9 W. CENTER ST,
SHENANDOAH PA

ФАБРИКАНТЪ
Прапорôвъ (фанъ
Хоругôвъ, Вôдзнакъ
Пасôвъ, Шапокъ для Братствъ

Фана для парады зъ найлѣпшого єдвабу; чотыри и пôвъ черевъ. шѣсть и пôвъ стôпъ зо всѣми приборами $25, и 26.75

Прапоры больши зъ найлѣпшои материи по $32.00 $38.00 $46.00 и $50.00

Пишѣть по цѣнники и по пробу до:

R. H. MORGAN
9 W. Centre St,
SHENANDOAH, Pa.

Молись, трудись, учись, до СОЮЗА запишись, до читальнѣ ходи, Бога въ сердцю май, ближнього люби, церковь посѣщай, Свободу читай, Русь святу люби, доброму научай ся, грошей не марнуй, въ процеса не вдавай ся. Въ льотерію не грайте, только грошь щадѣть. Братя! намъ треба „Народного Дому", ану скиньтесь по центови. Се не забувайте! . . . Буде зъ васъ.